Óhatatlan veszteségeink

2016 szeptember 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem tudom, a nyájas olvasó érzett-e valaha gyermek, vagy durcás kamasz korában késztetést arra, hogy világgá menjen.

> *„Ígérd meg, hogy sosem felejtesz el. Mert ha mégis, akkor nem megyek sehová.”*
> *A. Milne: Micimackó*

Be kell valljam, nekem többször volt ilyen elhatározásom, valaha tehát rokonlelkek voltunk a folyamatosan emigrálni készül? haladó értelmiséggel.

Konkrétan emlékszem egy ilyen esetre – voltam vagy 8 éves – mikor irtózatosan elvertek egy ablak becsúzlizásáért; óriási csúzlibajnok voltam ugyanis. Hiába magyaráztam a gonosz feln?tteknek, hogy nem tehetek róla, tulajdonképpen ártatlan vagyok, mert egy ágon pattant meg a lövedék és azt meg ki láthatja el?re. Én nem akartam rosszat, csak a körülmények esküdtek össze ellenem. Visszagondolva, a távozás szándékát a büntetés vágya határozta meg. Sajnálják majd, ha nem leszek és belátják, mekkora igazságtalanságot követtek el ellenem, de akkor már kés? lesz. Én már a „*világban*” leszek, ?k meg szomorkodhatnak egyedül. Arra valahogyan nem gondoltam, hogy vajon mi is lesz majd velem a „*világban*”, a rajtam esett igazságtalanság megtorlása sokkal fontosabb volt.

Egy tanyasi iskolában n?ttem fel, így aztán vagy két tanyányit mentem világgá, mikor valaki meglátott és hazavitt. A továbbiakra nem szívesen emlékszem vissza. Annyit elárulhatok, hogy nem voltak kétségbeesettek, sajnálatos módon valami egészen más vett er?t rajtuk.

Ez a régi – de milyen régi! – történet azért jutott eszembe, mert olvastam a kit?n? dr. Konczer Erik fényképpel is illusztrált blogbejegyzését, melyben azt írja, hogy **amennyiben meglesz a 4 millió NEM szavazat a népszavazáson, akkor kivándorol.** ? amúgy a Komárom-Esztergom megyei közgy?lés tagja a DK képvisel?jeként, egyébként – mutatis mutandis – 2002 és 2010 között is az volt, csak akkor még MSZP színekben.

Mondjuk a fenyegetése éléb?l sokat levon, hogy a fénykép tanúsága szerint, mindezt egy „*Esti mese*” feliratú pólóban követi el. Nekem a kép nélkül is ez a m?sorszám jutott eszembe. ? „*Jogi és egy közgazdász diplomával, er?s szociális érzékkel*” rendelkez?nek mondja magát, melyet azzal támaszt alá, hogy tíz éves gyakorlata van multiknál, akik köztudomásúlag f?leg a szociális érzékenységet szokták díjazni, szinte semmi más nem érdekli ?ket, ?k korunk szamaritánusai, és dr. Konczer pedig nyilván a szamaritánusok képi ábrázolásának elengedhetetlen szamara.

Minden esetre elgondolkodtatott, hogy micsoda nagyjait veszítette – vagy majdnem veszítette – kis hazánk az utóbbi években. Ki mindenkit ?zött el a gonosz Orbánbasi, akik a számolatlan üldöztetések és diszkriminációk el?l kénytelenek voltak világgá menni, hogy ott leljenek menedéket és ott harcoljanak tovább Orbánbasi és kegyetlen rendszere ellen.

Egy röpke felsorolás következik, a teljesség igénye nélkül azokról, akik egyszer már dr. Konczerhez hasonlóan magukra akartak hagyni minket.

Itt van rögtön **Gerendás Péter**, az ünnepelt muzsikus, az édesbús melódiák közkedvelt szerz?je, aki például azért kívánta elhagyni fatornyos hazánkat, mert – mint búcsúlevelében írja – „*A mocskos zsidózás, a nácik szerecsenmosdatása, a politika kufárkodása az emberek létez? el?ítéleteivel, a már szinte természetes hétköznapi terminológiává lett*”. Még maga a Pojáca is könnyeket hullatott érte – persze a saját stílusában. „*Sokan nem marasztalják, inkább küldik. Mert zsidó. Mert szerintük csak e miatt volt sikeres. De nehéz e fajtalan fajzottakat magyarként elfogadni.*” – írja a Gerendást sirató bejegyzésében. Hát, bizony így nehéz is élni valahol. De azért lehet. Mert a mi Péterünk végül mégsem fosztotta meg m?vészetét?l csodálóit. Maradt. Nem sokkal ezután már az ellenzéki tüncik f?zeneigazgatójaként láttuk felt?nni f?város szerte. Ott biztosan nem mocskos zsidózták. Hülyén nézett volna ki.

Vagy vegyük például az újságíró **Lovas Zoltánt**, aki ünnepélyes búcsú szertartást is rendezett emigrációjához. Pedig rengeteg feladata lett volna még. Mert mint maga mondja, például: „*A politikával foglalkozó demokratikus értelmiségiekre vár maga a feladat: mélységében kielemezni és definiálni az orbanisztáni fasizmus mikéntjét*.” Akkoriban ama rémít? hitben éltünk, hogy nem lesz már egyetlen demokratikus értelmiségi sem, aki az

orbanisztáni fasizmus mikéntjét mélységében kielemezze számunkra. Pedig mennyire érdekel minket! Szerencsére az ? esetében is tévedtünk. Nem sokára hirtelen felt?nt és tagja lett a demokratikus értelmiségiek és a Pojáca által alapított DK-nak. Azóta is elemzi a fasizmus mikéntjét. Megmenekültünk.

Aztán említenünk kell a méltán ismeretlen, **Kácsor Zsoltot** is. ? roppant termékeny író, m?vek tucatja bizonyítja, hogy szorgalmánál csak tehetségtelensége nagyobb. Írói munkássága zömmel a magyar történelem gúnyos, blaszfémikus emlegetésében merül ki. Neki nyilván nem tetszik a h?si megközelítés. Ami persze érthet? is, hiszen egyetlen királyunkat sem hívták Kácsor Zsoltnak. Nem is mentünk semmire. Ám egyszer csak – mit tesz Isten – újra felbukkant közöttünk. Szerencsénkre nem tudott itt hagyni minket ? sem.

A fent felsorolt demokratikus, haladó értelmiségiek közös vonása, hogy nem értenek semmihez, amib?l kis hazánkon kívül megélhetnének.

Ahhoz viszont már túlságosan elkényelmesedtek, hogy elfogadják a képességeiknek megfelel?en felajánlott mosogatói és árufeltölt?i állásokat. Esetleg abban reménykedtek, hogy a Magyarországot gyalázó cikkeikkel tehetnek szolgálatokat szerény ellentételezéséért, **de arra már ott van Paul Lendvai, meg a többiek és – bár szép dolog a szolidaritás – senkinek sem hiányzik az olcsó kelet-európai konkurencia.** Letöri az árakat. Idejössz és elveszed a munkákat – ugyebár. Farkat behúzva haza sompolyogtak hát, vagy el sem indultak és ott folytatták, hol abba sem hagyták.

Nem tudom mit vártak. Talán azt, hogy a balsajtóban közzétett drámai búcsúbeszédeik hatására könnyek tengere önti el a Kárpát-medencét? Nem tudunk majd élni nélkülük és öltözékünket megtépve, fejünkre hamut szórva könyörögjük vissza ?ket? Mindennap Népszabadságot olvasunk ezután, így vetve véget hitvány életünknek? Tényleg nem tudom. Csak az a kínos benyomása van az embernek, hogy köztük és nyolcéves kori önmagam között roppant sok hasonlóság fedezhet? fel. Ami azért az ? esetükben ijeszt?, mert nekem – talán – ifjú lévén, volt id?m kin?ni. De a tisztességtelenségben meg?szült balliberálisoknak – tartok t?le – erre már nem futja a hátralév? élet.

http://aristo.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló